
Rapenburg 8 te Leiden. De 'gebeneficiëerde' studenten waren de secretaris-rentmeester alle persoonlijk bekend. Rasker onderhield ook het contact met de beheerder van de 'faculteitsbeurzen' (prof. C.C. de Bruin), 'opdat het totaal beschikbare zo billijk mogelijk besteed wordt'.⁴⁸ Hallet bedacht bij voorkeur studenten die niet ook door de faculteitsbeurzen werden gesteund.

Inmiddels begon de samenleving steeds ingrijpender te veranderen: welvarender, grootschaliger, met verruimde inspraak op alle niveaus. Van den Bosch kwam er open voor uit dat hij het moeilijk had met de ruk naar links in de samenleving. Ook bij studenten theologie werd die zichtbaar. Moest Hallet aanvragen honoreren die op zijn minst gedeeltelijk bedoeld waren om het marxisme te bestuderen of om zich het Russisch eigen te maken? En hoe kwam het dat zoveel studenten theologie naar andere beroepen uitstroonden dan dat van predikant? De andere bestuursleden constateerden dezelfde ontwikkeling, maar zagen die niet zo somber in. Rasker was zelf actief betrokken bij studiereizen naar het communistische Oost-Europa:

Men was het er over eens, dat het kan voorkomen, dat iemand in de loop van de studie gaat twijfelen aan de zin van het predikantschap en zich in andere richting wil ontwikkelen (vormingswerk), dat moet men respecteren. Dat begaafde studenten (...) zich interesseren voor de confrontatie van het christelijk geloof en religie met het marxisme, werd door de aanwezigen positief gewaardeerd. Genoemde studenten zoeken deze confrontatie in de zin van de theologie van het apostolaat, en menen terecht, dat deze confrontatie met een anti- of postreligieuze ideologie die zulk een enorme macht in onze wereld is geworden, minstens even belangrijk is als de confrontatie met en bestudering van andere godsdiensten.⁴⁹

⁴⁸ Notulen bestuursvergadering Leiden 7 februari 1973, in: AFH.

⁴⁹ Notulen bestuursvergadering Leiden 27 januari 1972, in: AFH.

⁵⁰ H.J. Swart aan bestuur, 's-Gravenhage 31 januari 1972, in: AFH.

⁵¹ A.J. Rasker aan H.J. Swart, Oegstgeest 1 februari 1972, in: AFH.

Dat het fonds Hallet zich in de veranderende context wist te handhaven mocht bijzonder heten. De algemene tendens was immers om oudere en kleinschalige instellingen te fuseren, als ze al niet als overbodig werden beschouwd. De commissie voor het theologisch wetenschappelijk onderwijs van de Nederlandse Hervormde Kerk dacht op zijn minst aan meer coördinatie. 'In verband met het gereedmaken van een totaaloverzicht van aan hervormde theologische studenten verstrekte financiële ondersteuning' werd het fonds Hallet gevraagd om een overzicht van verstrekte beurzen.⁵⁰ Secretaris-rentmeester A.J. Rasker antwoordde aan de commissie dat voor de lopende cursus zes beurzen van f400 toegekend waren, en een van f500. Het betrof vier mannelijke en twee vrouwelijke studenten.⁵¹